

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka

w sprawie z wniosku T. [...] S.A. w K.
przy uczestnictwie W. K.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 kwietnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 14 października 2015 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika kwotę
120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli:

1. w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,
2. istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
3. zachodzi nieważność postępowania lub
4. skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przytoczony przepis pozwala Sądowi Najwyższemu na wstępną, merytoryczną ocenę wniesionej skargi kasacyjnej i zbadanie, czy za jej rozpoznaniem przemawia interes społeczny, skarga kasacyjna bowiem jest środkiem prawnym funkcjonującym przede wszystkim w interesie publicznym, który z kolei przemawia za skoncentrowaniem się Sądu Najwyższego na sprawach najpoważniejszych i precedensowych.

Wnioskodawczyni złożyła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 14 października 2015 r. oddalającego jej apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w K. z dnia 10 marca 2015 r., którym Sąd Rejonowy obciążył nieruchomość uczestnika postępowania służebnością przesyłu w sposób określony w sentencji i zasądził od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika kwotę 1 113 480 zł tytułem wynagrodzenia w zamian za ustanowienie służebności. Powołując się na podstawę z art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c., skarżąca wniosła o „zmianę” zaskarżonego postanowienia i uwzględnienie wniosku poprzez ustanowienie służebności przesyłu według wariantu IV „za zapłatą wynagrodzenia należnego uczestnikowi w wysokości obliczonej dla wariantu IV”, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca wskazała na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Twierdziła, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne związane z doprecyzowaniem zasad ustalania wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu. Nie została bowiem w dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniona kwestia wpływu zmiany przeznaczenia nieruchomości w sporządzanych przez gminę dokumentach planistycznych, która nastąpiła po wybudowaniu urządzenia przesyłowego na wysokość wynagrodzenia za ustanowienie służebności. W szczególności chodzi o sprecyzowanie, czy przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia należy brać pod rozwagę przeznaczenie nieruchomości z chwili budowy urządzeń przesyłowych, czy z chwili orzekania.

Analiza wywodów zawartych w uzasadnieniu skargi kasacyjnej prowadzi do wniosku, że skarżąca nie przytoczyła argumentów, świadczących o występowaniu w niniejszej sprawie istotnego zagadnienia prawnego, uzasadniającego przyjęcie skargi do rozpoznania.

W art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. chodzi o zagadnienie prawne obejmujące poważną wątpliwość prawną, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, którego wyjaśnienie jest potrzebne do rozstrzygnięcia sprawy. Skarżący wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne powinien sformułować to zagadnienie, wskazać na wyłaniające się poważne wątpliwości interpretacyjne, przytoczyć argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen i wykazać, że wyjaśnienie przedstawionego zagadnienia będzie miało znaczenie zarówno dla praktyki sądowej, jak i dla rozstrzygnięcia skargi kasacyjnej. Chodzi przy tym wyłącznie o poważne wątpliwości, wykraczające poza poziom zwykłych wątpliwości prawnych, które powstają niemal w każdym procesie decyzyjnym.

Skarżąca nie sprostала tym wymaganiom, sformułowane przez nią zagadnienie prawne sprowadza się bowiem do postawienia pytania, bez wskazania na poważne wątpliwości interpretacyjne prowadzące do rozbieżnych ocen. Skarżąca nie przytoczyła też argumentów świadczących o tym, że w dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego kwestia objęta pytaniem nie została w dostateczny sposób wyjaśniona i dla rozstrzygnięcia wniesionej skargi kasacyjnej konieczne są dodatkowe rozważania. Trzeba przypomnieć, że kwestia wysokości wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu i sposobu jego ustalania była niejednokrotnie przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego. Przykładowo tylko można wskazać na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 8 września 2011 r., III CZP 43/11, OSNC 2012, nr 2, poz. 18, wyroki Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 2010 r., II CSK 444/09, nie publ. i z dnia 15 września 2011 r., II CSK 681/10, nie publ. oraz postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2012 r., II CSK 401/11, nie publ., z dnia 18 kwietnia 2012 r., V CSK 190/11, nie publ., z dnia 20 września 2012 r., IV CSK 56/12, nie publ., z dnia 8 lutego 2013 r., IV CSK 317/12, nie publ., z dnia 27 lutego 2013 r., IV CSK 440/12, nie publ., z dnia 9 października 2013 r., V CSK 491/12, nie publ.,

z dnia 28 marca 2014 r., III CSK 174/13, nie publ. i z dnia 11 czerwca 2015 r., V CSK 468/14, nie publ.

Konkludując trzeba stwierdzić, że w sprawie nie zachodzi wskazana przez skarżącą przesłanka z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. ani brana pod rozagę z urzędu nieważność postępowania.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego zgodnie z art. 520 § 2 w związku z art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c. oraz w związku z § 8 pkt 3 i § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 461 ze zm.) w związku z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800).